

Berczeli

TISZABERCEL KÖZSÉG
ÖNKORMÁNYZATÁNAK
HIVATALOS LAPJA

*A 10 éves Berczeli Napló XI.
évfolyamának 10., összeállításában*

100.

száma, 2006. december.

NAPLÓ

100.

Örömeinkben gazdag Karácsonyt
és Boldog Új Évet Kívánunk
a 10 éves Berczeli Napló
100. számával!

Talán rólunk is szólhatna ez a történet...**Kedves Olvasó!**

Az év utolsó napjai következnek, amikor igyekszünk csak a szépre emlékezni. Jómagam is hihetetlen vára-kozással vagyok azért, hogy lássam három gyermekem csillogó szemét, önfeléd mosolyát amikor eljön a pillanat a karácsonyfa alatt.

Ezek az öröm napjai. Remélem minden családban az.

Mégis bátorkodom most egy olyan írással kifejezni a karácsonyi és újévi ünnepek kapcsán jókívánságaimat, mely szinte szó szerint megérin-tett.

Nem tartom magam sem gyengé-nek, sem érzélgősnek, de elcsuklottam, szemeimbe könny szökött. Eszembe jutottak Friderika dalának sorai, melyektől megnyugodtam, ember vagyok:

*„Nézd sose tagadd, te is ember vagy,
nem egy rongyos szalmafigura,
akit Oz ésszel küld haza.*

*Nézd sose tagadd, te is ember vagy,
nem egy kongó bádogfigura,
akit Oz szívvel küld haza.*

*Sose félj hogy észreveszed rajtam,
Sose mondd hogy ezt te nem akartad
Arcodon ha végigfut a könny
Sose szégyeld a boldogok is sírnak.*

S hogy miért is. Az alábbi írá-sért, mert valóban rólunk is szólhatna ez a történet. Most Karácsonyhoz kö-zel e felemelő napok, órák és percek között kívánom, hogy csak okulás-ként olvassunk ilyen történetet, az is csupán a képzelet szülötte legyen, és soha de soha ne keljen átélni mindazt, amit főhősünk ebben az írásban.

Ezekkel a gondolatokkal kívá-nok mind a magam, mind a Napló va-lamennyi munkatársa nevében boldog, örömteli Karácsonyt és sikeres Új Évet mindenkinek, aki újságunkat olvassa.

Őszinte Tisztelettel:

*Papp János jegyző
a Berczeli Napló
főszerkesztője*

Karácsony előtti utolsó napon a szupermar-
ketbe siettem megvenni a maradék ajándéko-
kat, amiket korábban nem tudtam. Amikor
megláttam a sok embert, panaszkodni kezd-
tem magamnak: "Egy örökkévalóságig fogok
itt rostokolni és még annyi más helyre kell
mennem" "Karácsony kezd egyre idegesítőb-
bé válni minden egyes évvel. Mennyire sze-
retnék csak lefeküdni és átaludni az egészet."
Végül is át tudtam magam fújni a játékosz-
tályra és el is kezdtem átkozni az árakat,
azon tűnődve hogy a gyerekek tényleg játsza-
ni is fognak ezekkel a drága játékokkal? Amíg
nézelődtem a játékosztályon, észrevettem
egy kisiút, aki olyan ötéves-forma lehetett,
egy babát szoritva a mellkasához. Csak a
haját simogatta a babának és olyan szomorú-
an nézett. Aztán a kisiú odafordult a mellette
álló idős hölgyhöz: "Nagyi, biztos vagy benne,
hogy nincs elég pénzem, hogy megvegyem
ezt a babát?" Az idős hölgy ezt felelte:
"Tudod te is: nincs elég pénzed, hogy meg-
vedd ezt a babát, kedveském." Aztán meg-
kérte a fiút, hogy várjon meg itt öt percet,
amíg ő elmegy szétnézni. Hamar el is ment.
A kisiúnak még mindig a kezében volt a ba-
ba. Végül, elindultam felé, és megkérdeztem
tőle, kinek szeretné adni ezt a babát? "Ezt a
babát szerette a húgom leginkább és ezt
akarta a legjobban most Karácsonyra. Na-
gyon biztos volt benne hogy a Téliapó elhozza
neki." Azt válaszoltam, hogy talán télapó
tényleg el is viszi neki, de a kisiú sajnálkozva
válaszolt. "Nem, Téliapó nem viheti oda neki,
ahol most ő van. Oda kell ahhoz adnom
anyukámnak, és így ő odaadhatja a húgoc-
kámnak, amikor odamegy." A szemei olyan
szomorúak voltak, amikor ezt mondta. "A
húgom Istenhez ment, hogy vele legyen." Apa
az mondja, hogy Anya is el fog menni Isten-
hez hamarosan, úgyhogy azt gondoltam, el
tudná így vinni a húgomhoz." Megkértem a
kisiút hogy várjon meg, míg visszajövök az
üzletből. Ezután mutatott egy nagyon kedves
kis fotót magáról, amelyen éppen nevetett.
Aztán azt mondta nekem: "És meg azt is
akarom, hogy Anya elvigye neki ezt a képet
is, így soha nem fog engem elfelejteni."
"Szeretem anyukámat, és azt kívánom, bár-
csak ne kellene elhagynia engem, de apa azt
mondja, hogy el kell mennie, hogy a húgom-
mal legyen." Aztán ismét a babára nézett a
szomorú szemeivel, nagyon csendesen.
Gyorsan a pénztárcámhoz nyúltam, és kivet-
tem belőle pár papírpénzt és megkérdeztem
a fiút: "Mi lenne, ha megszámolnánk a pén-
zed, hátha mégis lenne elég?" Oké - mondta.
"Remélem, van elég." Én hozzáadtam némi
pénzt a fiúéhoz, anélkül hogy látta volna,
majd elkezdtük a számolást. Elég pénz volt a
babára, még egy kicsivel több is. A fiú ezt
mondta: "Köszönöm Istenem, hogy adtál elég

pénzt." Aztán rám nézett és hozzátette:
"Megkértem tegnap Istent mielőtt lefeküdtem
aludni, hogy segítsen, legyen elég pénzem,
hogy megvehessem ezt a babát, így anyu-
kám neki tudná adni a húgomnak. Meghallga-
tott! Még szerettem volna annyi pénzt is, hogy
vehessek egy szál fehér rózsát anyukámnak,
de azért ezt már nem mertem kérni Istentől.
"De ő mégis adott nekem eleget, hogy meg-
vehessem a babát és a fehér rózsát.
Tudod, anyukám szereti a fehér rózsát." Pár
perc múlva az idős hölgy visszajött, majd
távoztak. Teljesen más hangulatban fejeztem
be a bevásárlást, mint ahogy elkezdtem. Se-
hogy se tudtam kiverni a kisiút a fejemből.
Aztán eszembe jutott egy helyi újság cikke
két nappal ezelőtől, amelyik említett egy
részeg embert, aki ütközött egy másik kocsi-
val, amelyben egy fiatal nő és egy kislány
volt. A kislány azonnal meghalt, az anya kriti-
kus állapotban van. A családnak el kellett
határozni, hogy kikapcsolják-e az életfunkci-
ók fenntartását szolgáló gépet, mert a fiatal
hölgy soha sem tudna felkelni a kómából,
amibe esett. Ez a család lenne a kisiú csa-
ládja? Két nappal azután, hogy találkoztam a
kisiúval, megakadt a szemem egy újságcik-
ken, amely arról tudósított, hogy a fiatalasz-
zony elhunyt. Nem tudtam megállítani ma-
gam, hogy ne vegyek egy csokor fehér ró-
zsát, majd ezzel a ravatalozóba mentem, ahol
a fiatalasszony ki volt téve a látogatóknak, akik
így megtehették az utolsó búcsújukat a teme-
tés előtt. Ott feküdt, a koporsóban, egy cso-
kor fehér rózsát tartva a kezében a fotóval, a
baba a mellkasára volt helyezve. Sírva hagy-
tam el a helyet, úgy érezve, hogy az életem
örökre megváltozott. Az a szeretet, amit ez a
kisiú érzett az anyukájáért és a húgáért -
még a mai napig is nehéz elképzelnem. És a
másodperc törtrésze alatt mindezt egy részeg
ember elvette tőle.

Ezek után két választásunk van: Az első,
hogy erről a történetről beszélünk az ismerő-
seinknek akkor, amikor az ünnepek alatt ösz-
szegyűlik a család, biztatva, bátorítva ezáltal
is egymást a felelősségteljes viselkedésre az
élet minden színterén, hiszen a szertetteljes
Karácsonyt a szilveszteri bulik tömkelege
követi. A másik választásunk, hogy úgy te-
szünk, mintha meg sem érintette volna a
szívünket ez az eset. Ha az első lehetőség
mellett döntsöz, úgy, talán miattad nem fog
valaki részegen vezetni.

Az írás margójára:

*„El kell hogy ismerd magadnak
Bárhoz és bárhogy élj,
Érzelmek mindig fakadnak ezért,
Szeretni ne félj!”*

Községünk szülötte:

Rovatvezető:
Timku Rita

Csikós Józsefné tanítóónő

(„Kissé rendhagyó, ám annál kedvesebb írás áll most egyik legolvasottabb rovatunkban. Rendhagyó annál is inkább, mert az írás szerzője, annak egyben alánya is.” Idézem múlt havi soraimat, mert a „tanító-páros” másik (és nem második!) kedves szereplője arra kérte rovatvezetőnket, hadd álljanak itt saját sorai. Engedtünk a kedves kérésnek, „mert így kerek a világ” - a szerk.)

Törzsgyökeres berceli családból származom. Ez a hely, ahol mi is felépítettük a férjemmel a házunkat, már több száz éve a családom ősi lakhelye volt. Jó érzés úgy élni, hogy gyermekkorom szeretett és kedves épületei vesznek körül. Én is itt születtem, 1949-ben Péter-Pálkor, az aratás kezdetének első napján.

A szüleim gazdálkodó emberek voltak. Ha valakire azt mondták gazdaember, ez azt jelentette, hogy földszerető, földművelő, földtulajdonos.

Az '50-es években nehéz idők jártak, az édesapámhoz hasonló gazdákhöz és családjukra. Gyerekefjével megtapasztalhattam szüleim sorsán, hogyan lehet embernek maradni, embertelen helyzetben is.

Engem szeretettel, de kellő szigorral neveltek fel. Megtanítottak az önfegyelemre, saját példamutatóikkal. A ma oly divatos „kiakadok” kiborulok, beolvasok, magatartást soha nem gyakorolták. Így nem volt alkalmam megtanulni. Abban az időben, amikor gyerek voltam, azt mondták a régi öregek, hogy sorja van az életnek. Mit is jelent ez? Meg volt a tisztessége, a szorgalmas munkanapoknak, megvolt a tisztelete az ünnepnapoknak, és ezeket soha nem keverték össze. Volt tisztessége a barátságoknak, igaz ezek nem érdekekre épültek. Meg volt a tisztessége a köszönésnek is. Ha valakiről azt mondták, hogy köszönőviszonyban sincsenek, az azt jelentette, hogy kapcsolatukban elszakították az utolsó összekötő

fonalat is. Minden családban nagy tisztelete volt a KENYÉRNEK. A búzát életnek hívták. S akinek az édesapja megtermelte azt a búzát, amiből az a liszt készült, amelyből az édesanyja kenyeret sütött, az ezt a tiszteletet megtanulta. A friss kenyér illatát,

nagyon szeretem, de amit valaha az édesanyám sütött, az a lelkembe is beleivódott.

Így éltem a falusi gyermek korát, sok-sok baráttal. Abban az időben nem ismertük azt a szót, hogy unatkozok, pedig televízió még nem volt, rádió is csak kevés családban. Megtaláltuk a korunknak és az évszakoknak megfelelő szórakozást, később a művelődést. Volt a falunknak egy úgynevezett filmszínháza is, a mai egészségház helyén. Néha recsegett a hang, és homályos volt a kép, de mi jól szórakoztunk, és igen rangos helynek tartottuk. A helybeli műkedvelő színtársulat komoly darabokat is betanult, amivel a lakosságot is szóra-

kztassák. Nagyszerű előadásokra emlékszem a gyerekkoromból. Jó volt gyerekeknek lenni abban az időben.

Az általános iskola befejezése után a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnáziumba jártam és érettségiztem.

Ezután tovább tanultam a Szarvasi Övönöképző Főiskolán, ahol övönői diplomát, majd a Jászberényi Tanítóképző Főiskolán tanítói diplomát szereztem.

Nagyon felemelő érzés volt számomra, amikor fiatal tanítóként a tiszaberzeli iskolában kartársi kapcsolatba kerültem az általam nagyra tisztelt tanárimmal. Hihetetlen jó érzés volt, sokat tanultam tőlük szakmailag, emberileg. Ezt ma is hálás szívvel köszönöm.

39 évet dolgoztam pedagógusként, a munkámban eltöltött évek minden percét büszkén vállalom, mert szeretettel, legjobb tudásom szerint a gyerekekért dolgoztam. Erről nem beszélek bővebben, mert az életemnek ez a szakasza nyitott könyv a falu előtt. Szinte minden családdal volt tanítóként kapcsolatom.

Az Ő minősítésük számomra a legfontosabb. A munkámat és a családi életemet sikerült viszonylag egyensúlyba tartani. Néha azért megbillent a család felé. A férjemmel 39 éve vagyunk házасok. Benne igazán szerető társra találtam. Mindig és mindenben számíthatok rá. 3 gyerekekkel ajándékozott meg bennünket a jó Isten. Ők mindhároman értékes és felnőtt emberek. Már van két aranyos unokánk is. Ami legjobban boldoggá tesz, hogy gyermekeink a család szeretet lángjából tudtak és vittek a saját életükbe is. A főtőhoz annyi hozzáfűzni valóm van, hogy minden kedves tanítvány akit tanítottam, láthatatlanul is ott van az én szívemben.

Körkérdésünk az év végét, s a közele-gő új évet firtatva.

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Köszönöm a lehetőséget, hogy az ünnepi számban kifejt-hetem gondolataimat. Mint a mesében, ahol a jó tündér három kívánságot teljesít – milyen jó is lenne néha a valóságban is megtörténne – úgy a családomra gondolok elsősorban az első kívánságnál. Szeretném, ha a családomban megmaradna a szeretet, az egymásra figyelés és a nyugalom. Hiszen ezek a belső tulajdonságok nagyon fontosak ahhoz, hogy egymást segítve az akadályokat leküzdve tovább tudjunk lépni. Szeretném, ha községünk stabilitása megmaradna, a meglévő értékeinket meg tudnánk óvni. Rendezvényeink községünk lakóink továbbra is kikapcsolódást és örömet jelentene, és hímvünket öregbítené. A harmadik kívánság már nem csak a szűkebb környezetemre vonatkozik. Szeretném, ha kis hazámban a nyugalom uralkodna. Ha az emberek ítélet és előítéletek nélkül effo-

gadnak egymást. Ezúton kívánok mindenkinek áldott karácsonyt és békés boldog új évet!

Tisztelettel: Veres Lászlóné

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Köszönöm szépen, hogy megoszthatom gondolataimat a Berczeli Napló olvasóival. Ismét eltelt egy év, közeleg december vége, mikor visszatekintünk, s jövőbeni terveket szövögetünk. Először a Karácsonyról szeretnék pár gondolatot. Karácsony elsősorban a szeretet ünnepe, amelyre mindannyian vagyunk, s ami boldoggá tud tenni bennünket. Nagyon készülök én is a karácsonyra, amit szeretteim körében töltök el. A lakás szebbé, hangulatosabbá tételéből a család minden tagja kiveszi a részét. A szent este feledhetetlen varázsa, - mert véleményem szerint nem a drága csillag villogó, ajándék, hanem - a szívből jövő jószág, szeretet, figyelmesség, (apró ajándék) tud igazi örömet okozni.

Mit várok 2007-től? Jelenleg a Nyíregyházi Főiskola szociálpedagógus hallgatója vagyok. Tanulmányaim befejezése után - végzettségemnek megfelelően - szeretnék elhelyezkedni. Tiszaberzelen kívánom, a jövőben haladjon a

fejldés útján, és azt hogy az emberek jól ére-zék magukat szűkebb hazájukban - községünkben. Az újévre magamnak, családomnak, minden embernek jó egészséget, sok-sok szeretetet, békességet, megbecsülést és biztonságot kívánok. Kedvesemmel tervezzük a közös jövőt. Szeretném, ha céljaim és vágyaim teljesülhének. Minden kedves olvasónak Áldott Karácsonyt és Békés Boldog Új évet kívánok!

Tisztelettel: Andriko Brigitta.

Tisztelt Szerkesztőség!

Köszönöm, hogy megtisztelték kérdésükkel. Mit is várok el a jövő esztendőitől? Igazából nincsenek elvárásaim, nem szoktam fogadalmakat tenni, mert tudom magamról, hogy nem tartanám be azokat.

Ebben az esztendőben kezdtem el tanulmányaimat a középiskolában. Szeretnék még többet a tanulással foglalkozni és még több barátot szerelni. Megpróbálom a hibáimat kijavítani, változtatni a nem túl jó szokásaimon, és segítőkész lenni az emberekkel.

Tisztelettel: Vojsánszki Adrienn

Sportbarátok Napja

A sakk bajnokság győztese a nagyhalászi Budaházi Anita

Immáron másodjára is ulti

Az asztalitenisz bajnoka (jobbra): Gulyás István

Ismét egy sikeres napot könyvelhet el a Berczeli Ifjúsági Kulturális Egyesület, ugyanis 2006. december 16-án immáron második alkalommal szervezte meg a Bercelen évek óta hagyományként megrendezett Sportbarátok napját. A versenyszámokra már reggel 8 órától lehetett nevezni. A sporteseményre folyamatosan érkeztek a versenyzők, a nap végére megtelt az iskola, s a legkitartóbb versenyzők, és szurkolóik éjszaka 11 órakor hagyták el az iskola tantermeit.

Vajon hová lépjek....

Az abszolút bajnok: Ifj. Újhelyi Pál

A nap bajnokai:

Malom: I.Ifj.Újhelyi Pál II.Id.Újhelyi Pál III.Ifj. Hajnal András. **Asztalitenisz:** I.Gulyás István II.Laczi Sándor III.Papp János. **Sakk:** I.Budaházi Anita II.Kovács József III.Gulyás István. **Uti:** I. Timku Sándor II.Gulyás István III.Száraz László. **Darts:** I.Újhelyi Pál - Ifj.Újhelyi Pál II.Idrányi Gyula-Kató Béláné III.Nagy Ádám-Mészáros Kata

A trófeák

Lábtenisz: I.Sánta Tibor-Tarjányi Tibor II.Ifj.Hajnal András-Ifj.Újhelyi Pál III.Papp János-Eperjesy Zoltán. **Számítógépes vetélkedő:** I.Nagy Dávid II.Kovács Imre III.Mikolics Zoltán **Kispályás futball:** I.H2O II.Ibrányi Ifj III. Strong Kft.

Gratulálunk!

Ismét megtelt az 1-es terem

Bajnok csapat a H2O

Ezúton is szeretnénk megköszönni mindazoknak, akik nélkül ez a nap nem jöhetett volna létre: Tiszabercel Önkormányzata, Papp János jegyző, Hajnal András polgármester, László Antal az általános iskola igazgatója, Görömbeiné Dr. Balmaz Katalin, Görömbei Vilmosné, Homonnai és Társa Kft; Híd a jövőbe Egyesület, Kozma és fia Bt; Szabi-szóda, Mészáros Lajosné önkormányzati képviselő, Budaházi Emil, Imre Benjámin, Toma László, továbbá köszönjük a helyezettnek, egyesületünk részére felajánlott támogatásait, és végül de nem utolsó sorban a megjelent versenyzőknek, szurkolóknak, akiket jövőre is szívesen viszontlátunk!

Nyugdíjasélet

Rovatvezető: Zsíros Antalné egyesületi elnök

KARÁCSONYVÁRÁS

Nyugdíjas rendezvényeink a december, a karácsonyvárás hangulatában telnek már napok óta. A hónap elején meglátogattuk és részt vettünk a „gyertyatartó” kiállításon és vásáron, és készítettünk, csomagoltuk moháinknak a Mikulás ajándékot. Közben már azon gondolkodtunk, hogy mi is legyen a „Meglepetés Jézuska”, hogy igazi örömet is

szerezzen valamennyi unokának. Bármerre járunk – itt falunkban is – egyre jobban jelentkezik külsőségeinkben is az ünnepvárás, a fények, a karácsonyi dekorációk. Esténként már felidézük, hogy milyen süteményeket szeret legjobban a család, hogyan is szervezzük az ünnepnapokat, hogy EGYÜTT lehessünk a szeretet ünnepén.

REMEK MIKULÁS DÉLUTÁN

Remekül sikeredett a december 6-ai délután. Köszöntöttük az év utolsó negyedévében ünneplő NÉVNAPOSOKAT, valamint a kerek 60 éves és 70 éves születésnapos nyugdíjasainkat. 35 szál virág talált gazdára. Az ünnepek is kitétek magukért, hiszen jobbnál-jobb süteményeket kóstolhattunk.

A délután csúcspontja a TV-nézés volt. A 2006-os év NCA pályázatának köszönhetően egy Tv-vel gazdagodhattunk, de nem csak mi, hanem községünk is. A Teleházban felszerelt jó minőségű TV-n szívesen néztük meg, és újraélveztük a zempléni kirándulást, a nyugdíjas KI MIT TUD számait. Sorra kerülnek majd CD- és DVD-ken őrzött hagyományápolási témák, valamint

A Nyugdíjas Egyesület mikulás délutánján debütált új plazma tévénk. A képen Zsíros Antalné elnök mutatja be a Nemzeti Civil Alapprogramtól nyert technikai csodát, melyn megelevenedtek az egyesület örömteli eseményei.

a Berczel Tv adásai is. Külön köszönjük a TV-s stáb alkotásait.

Nemcsak szűkebb családi körben szorgoskodunk, hanem egyesületi szinten is. Hagymány már, hogy december 6-án, Mikuláskor ajándékoszagot viszünk 1. osztályos gyermekeknek. Most is azt tettük. Kis műsorral köszönték meg a tanulók a szerény ajándékunkat, tanítónéniükkel együtt. Sőt, december 7-én, amikor a Teleházban nyugdíjas egyesületünk tartotta a Mikulás napot, szavalatokkal tarkították a Mikulás bácsi szövegét és ajándékosztását. (Ez utóbbit örökítette meg felvételünk.)

RÖVIDEN

Búcsúztunk Mészáros Lajos bácsitól. Em-lékét megőrizzük. Nyugodjon békében.

***

A Berczeli Napló 100. száma jelent meg. Üdvözljük! Köszönjük Papp János főszerkesztőnek áldozatos és szakértő munkáját, emberséges magatartását, türelmét a társ-szerkesztőkkel, „újságírókkal” szemben.

***

Megyei Karácsonyon vettünk részt december 8-án Nyíregyházán. Polgármester úrral négyen képviselhetjük egyesületünket, az Egészségügyi Főiskola Zilahi-termében.

***

Szeretett karácsonyunkat tartjuk december 21-én (csütörtökön) délután a Bessenyei György Általános Iskola napközis termében. Az ünnepségünk 14.30-kor kezdődik, melyet összekötünk a tanulók karácsonyi hangversenyének meghallgatásával. A hangverseny 15.30-kor kezdődik. Mindenkit szeretettel várunk.

***

A Tiszaberczeli Nyugdíjasok Egyesülete kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog, sikerekben gazdag új esztendőt kíván Mindenkinek. Külön köszönjük az egyesületünknek nyújtott támogatást MINDAZOKNAK, akik 2006-ban segítettek bennünket! Köszönjük.

*Egy kis költészet,
ha unatkozol
ha valami szépre vágyik
ha elmondanád, de nincs rá szavad
ha keresed a lelki békéd
ha belső harmóniát akarsz –
olvass verseket!*

Makray R. László: Kellene ....

*kellene
kis fény
nagy remény
halk hang
lélekharang
kéz – simogatni
csók – elcsókolni
emlék – elsíratni
kétség – eloszlatni
korty bor
földre áldozni
verssor
nem elhallgatni
békejobb
végre kinyújtani
és feledni
mi bánthat
tisztelni
a bátrát
imádkozva várni
mit hoz a holnap
ha magyar magyarral
végre, végtére összehajolhat!*

Szerző:
Eperjesy Ferenc

(Eperjesy Ferenc berceli anekdotagyűjteményének egy gyöngyszemével a szilveszter hangulatát szeretném olvasóinknak idézni. A teljes gyűjtemény elkészült, a kéziratot lezárta a szerző, így annak megjelentetéséhez most támogató segítségüket kérem.

Papp János, főszerkesztő)

Szép nyári reggelre virradt a falu népe 50 évvel ezelőtt 1956-ban, egy vasárnapon. A jószágokat megetették, megitták, a teheneket megfejtek. Közben elvégezték az udvarseprést és az utcafront takarítását. A családok nő tagjai előkészületet tettek a reggeli és ebéd elkészítésére. A hívő katolikus családok gyerekei készülődtek a kismisére. Mikor ők a templomból hazajöttek, követték őket a felnőttek a nagymiséen. A reformátusság egy nagy része is elment az istentiszteletre. Következett ezután a vasárnapi ebéd, ahol a húsevés és egyéb hústelekek játszották a főszerepet. Szóval, idilli falusi helyzetkép volt ezen a napon is, úgy, mint általában a többin.

Valami mégis más volt. Az említett finom ebédet a legtöbben kissé idegesen fogyasztották el, mintha sürgősen kellene menni valahová. Mi okozhatta a legtöbb család – főleg férfi tagjainál – ezt az izgalmat?

Az, hogy a falu járási bajnokságban kitűnően szereplő futballcsapata sorsdöntő mérkőzésre készült a rivális Gyulatanya ellen, Gyulatanán. Oda kell utazni.

A közelmúltban városi rangot kapott Nyírtelek egyik része Gyulata –

nya, ahol régi nagybirtokon alakult állami gazdaság működött. Ennek a cégnek volt egy szintén jól menő labdarúgócsapata, akikkel a bajnokságban fej – fej mellett küzdöttünk az elsőségért. Eljött a nagy nap, összekell csapni. Készülődött a falu, az is aki kevésbé, vagy egyáltalán nem járt a meccsre. Nagy volt a lelkesedés. Főleg kerékpárral mentek, de szekerekkel is. A berceli Lónyai csatornahídon , vagy a bújii hídon átmenve és onnan jó minőségű földútra térve, Gyulatanya tulajdonképpen közel van. Ment tehát a jó nép. Győzni kell, most, vagy soha!

A csapat tényleg jó volt egyébként. Ezen a meccsen a következő felállásban játszott a berceli csapat: Angyal (Tami) Jóska, Bíró (Pacalos) Laci, Csajbók Jóska, Oláh Mityu, Mészáros Lajos, Kapocsk Balázs, Falatovics Laci, Falatovics Pista, Korsoveczki (Csutkás) Pista, Farkas Tóni, Gönczi Béla (Bébi), Hegedűs Karcsi, Korsoveczki Miska. Sajnos, sokan meghaltak már közülük, legutóbb éppen Mészáros Lajos. Az idősebb, ismert játékosok közül Gál Jóska, Stefán Jani, Tiba Sanyi, Czene Pista, Laczi Endi, Molnár Balázs, Angyal Bandi, Hullár Jóska, Kovács Balázs, Kovács Feri már nem, Szántó Bandi, Polyák Lajcsi, Nagy Lajcsi és Blazsejovszki Béla még nem játszottak. A csapat legendás vezetője sok éven át Hudák Ferenc volt. Neki köszönhető egyébként a jelenlegi futballpálya létrehozása is. Megkezdődött hát a mérkőzés. A berceli ven-

dég szurkolók létszámfölényben voltak a hazai drukkerekkel szemben. A nagy buzditás közepette az első félidőben Bercel meg is szerezte a vezetést Farkas Tóni révén. Miközben az izgalom fokozódott, vége lett az első játékrésznek. Csak ez ne következett volna be. Olyan állt elő, ami igen ritkán, hogy a balhé nem játék közben, hanem a szünetben tört ki. Gönczi Bébi, a berceli csapat villámgyors balszésője gyakori összetűzésbe került ugyanis játék közben a gyulatanyaiak Németh nevű jobbátvédjével, aki nem bírt meg vele, ezért sokat durváskodott, kihasználva a hazai pálya előnyét. Bébit viszont biztatta a sok berceli szurkoló, ezen belül a szűkebb és tágabb értelemben vett családja, főleg apja, Béla bácsi aki nem mindig ijedt meg egyébként sem a maga árnyékától. Fiatalabb

korában nem egy verekedésnek volt részese. Ott volt még Áron is, a Béla bácsi másik fia. A két említett játékos vitája folytatódott a szünetben úgy, hogy a Gönczi család, élén Béla bácsival és még több bercelivel, szintén beszálltak a veszekedésbe. Szó szót követett, egyszer csak már verekedtek is. Legelőször állítólag Áron csapott meg valakit azzal az ostorral, amelyikkel a lovakat hajtotta egyébként. A verekedés elkezdődött és egyre széleseedett. A gyulatanyaiak ugyan otthon voltak, a berceliek viszont sokan. Paulik nevű játékvezető, látván a dolgok alakulását, szokatlan módon, félidőben lefújta a mérkőzést. A helyszínen ez volt az utolsó, normális, szabályos és törvényes momentum, mert ettől kezdve a spontán folyamatok és az indulatok vették át a főszerepet. A verekedésbe egyre többen szálltak be, mely lassan tömegméretűvé vált. A berceliek továbbra is létszámfölényükben, a bicikli pumpákban és az ostorokban, mint könnyű polgári harci fegyverekben bíztak. A kerékpárosok abban az időben a meccsre magukkal hordták általában a pumpát, mint olvasható, legtöbbször nem csak a puha kerekek felfújtatása miatt. Sok helyen egyébként az idegen játékos már nem mert kimenni taccsot dobni, mert félt, hogy a pumpával közben úgy fejen verik, hogy azt a bíró észre sem veszi. Az akkor még lenézett tanyasi szurkolóknak a létszámhátrány ellenére előnyös volt nyilván a hazai közeg és még valami. Állami Gazdaság lévén, a különböző mezőgazdasági munkagépek ott parkoltak a pálya melletti színen. Az erőt és bátorságot is innen merítették egyébként, mert ugyanebben a színen a sörös hordó is csapra volt útve. A helybeliek gyorsan megtalálták a gépek mobilizálható alkatrészeit, többek között a vetőgépvast, mellyel békés, munkanapokon a vetőgépet irányították. Ez a nap

azonban koránt sem ilyen volt. Egyetlen ilyen eszközzel több kerékpárpumpás harcossal lehetett tartani. Adáz harc kezdődött. Miközben Áron a pálya közepén az ostorral tartotta a frontot, Márton Feri bácsi és Hajnal Barna a pumpával vitézkedtek. A harcban szinte mindenki beavatkozott már, ütöttek, vágta, talán már egymást is. Az ismert bújii Munkácsi Jóska, a helyi csapat egyik játékos Bagarja, a béke barátja szerepében egyre próbálta a békítést mindaddig, míg ő is kapott valahonnan egyet a fejére. A nem létező hadi tudósító lassan azt közölte volna, hogy a küzdelem egyre – inkább kezd a nehéz fegyverzetű, helyi harcossok javára fordulni. Ezt ők, maguk is észrevehették, ezért még nagyobb elszántságra, bátorságra jutottak. Volt már olyan, hogy saját fa-

Korabeli berceli focisták (1953-54) Állnak (balról-jobbra): Kozma János, Farkas Antal, egy nem berceli sportvezető, Stefán János, egy másik nem berceli, Kapocsk Balázs.

Guggolnak: Falatovics László, Mészáros Lajos, Hegedűs Károly, Angyal József, Fazekas István, BíróLászló, Oláh Miklós

lunkban hagyjuk magunkat megverni? – gondolhatták. Ilyen még nem volt!(talán az erdőgazdaságban sem) Gyerünk! Utolsó rohamra! Mentek is, aminek a folytatása az lett, hogy a berceli népet menekülésre készítették. A menekülés első akadálya a pálya másik oldalához közel lévő kanális, melyet rövidesen stílszerűen a történelmi Csele – pataknek is el lehetett volna nevezni. Ezen túl jutva, beszorították őket a térdig érő csillagfürtbe és búzába, ahol a menekülés sem volt egyszerű. Ott még tovább üldözték őket, spontán csapategységeiket és végső ellenállásukat teljesen felszámolva. A vert "hadsereg" menekülés közben hátrahagyott lovat, szekeret, kerékpárt. Tihor Jóska bácsi a kerékpárért csak másnap mert visszamenni. Ki hol, többen a Lónyai csatornánál futottak össze ismét. Ott érte utol például Farkas Tóni Falatovics Laciékat, amint teljes futballszerelésben mosakodtak a víz szélén. Komolyabb sérülés szerencsére azért nem történt, bár Czaga Albert és Márton Feri bácsi vonatkozásában utólag elhangzott olyami is, mely szerint őket derékon húzták azzal a rettenetes vetőgépvassal. Egyedül Kovács Pista bácsi sérülése volt kissé több az átlagnál.

Ő a következőképpen járt: Labdarúgó meccsen soha sem volt. Mivel mindenki ment azonban erre a derbire, hát ment ő is. Békésen elnézegette a mérkőzésen történeteket, bár az eredményről fogalma sem volt. Arról meg végképp nem, hogy mi bajuk ezeknek egymással. Csak állt egy helyen nagy ártatlanul, még akkor is, mikor már mindenki elmenekült.

Egyszer azt mondja egy helyi ember: Nézzétek már ! Ez meg itt még egy berceli! Gyertek, üssük! Állítólag Gönczi Béla bácsival tévesztették össze.

Pista bácsit jól eltárgálták, szegény azt sem tudta, hogy miért. Bevitték az árvát a gazdaság irodájába, aláírtak vele állítólag egy olyan papírt, mely szerint ő a legfőbb tanú arra, hogy a botrányért egyedül a berceliek a felelősek. Valaki felültette ezután motorkerékpárra a háta mögé és elhozta a Lónyai hídjáig. Itt, a falu szélén letette. Tovább nem merté hozni, félt, hogy ha megtudják, hogy ő gyulatanyai, Bercelen meglincselik. Onnan Pista bácsi gyalog jött haza, beturbánózott, nagy kötéssel a fején. Az orvos beküldte a kórházba, ahonnan rövidesen gyógyultan kiengedtek. Az elmenekültni nem tudó „hadifoglyokat” már nem bántották, sőt győzelmük öröme Polcz János gazdasági igazgató sörrel vendégelte meg őket.

Ez történt tehát 1956. nyarán, akkor, mikor néhány hónap múlva kitört a forradalom, az igazi. A leírt eseményben felszabadult indulatokat jelképes előjelnek is tekinthetnénk utólag, de lényegét illetően valójában ahhoz semmi köze nem volt.

A mérkőzés részeredményét semmisnek vették egyébként, semleges pályán, Rakamazon azt meg kellett ismételni, ahol kikaptunk, pedig egy évvel korábban a berceli pályán nagy gólkülönbséggel megvertük őket.

A gyulatanyai fiaskót humorosan lehetne több történelmi eseményhez is hasonlítani: A hunok catalaunumi veresége, a kalandozó magyarok augsburgi csatája, a muhi és mohácsi csatavesztés, vagy a magyar hadak vitézkedése a napóleoni háborúban, a győri csatában, stb. Nem hasonlítjuk, hülyeség!

Mondhatnánk azt is, hogy a puszták egyszerű népe győzött a még akkor nyomokban meglévő szittyá rátartiság fölött. Ne mondjuk ezt sem. Egyszerűen egy átlagosnál nagyobb méretű tömegverekedés volt, melyre még sokan ugyan emlékeznek, bár egyre kevesebben. Annyit megér, hogy az utókor is tudjon erről. Az esemény után nem sokkal a falu népe humorra vette az egészet. Egymást cukkolták:

- Láttalak menekülés közben hasra esni a csillagfürtben! Öten sem bírtatok meg egy gyulatanyáival! Stb. Többnyire olyanok mondták ezeket, akik ott sem voltak.

Az esemény után 12 évvel Gyulatanyának még volt focicsapata. Egy osztályban voltunk akkor is. Mint játékos, mentem a találkozók helyére, indulás Gyulatanyára teherautóval. Ahogy mentem gyalog, látom, hogy Kovács Pista bácsi, - akit a leírtak szerint teljesen ártatlanul annak idején jól elverték, - ott húzza a vizet a fúrott kúton.

Eszembe jutott a története.

- Nem jön velem? - kérdeztem.

- Hová? Hová mész?

- Gyulatanyára megyek futbalozni!

Jaaj ! En oda a bűdös életbe többet a lábom be nem teszem.

Betekintés az Idősek Klubja életébe

Rovatvezető: Gliba Lászlóné

Vásár a Klubban

Gipszből készült arany és ezüst gyertyatartók vásárárt tartottuk a Klubban november 27-ig november 30-ig. A gyertyatartók több méretben, többféle mintával helyben készültek és igen kedvezményes áron voltak megvásárolhatók. Hűsége vásárlóinknak ismét köszönjük a segítséget, mellyel az Idősek Klubját támogatták.

Mikulás – Nap

December 6-án hagyományainkat folytatva közösen ünnepelt az Idősek Klubja és a Nyugdíjas Egyesület néhány tagja. Ünnepséggünk

eltért a korábban megszokott formától, hisz nem a gyerekek támogatásában, hanem a TÉL-APÓ-val ünnepeltünk – melyért köszönet a Berczeli Ifjúsági Kulturális Egyesületnek. Az ünnepségen a Mikulás önéletrajzával ismerkedhettek meg a jelenlévők. Természetesen az ajándékozás sem maradt el, melyért köszönet a Polgármester Úrnak, a Képviselőtestületnek és Falatovics Gyuláné vállalkozónak. A délelőttöt közös tízóraival, mikulás napi zenehallgatással, beszélgetéssel folytattuk. Kellemes, vidám napot töltöttünk el együtt.

A Híd a Jövőbe Egyesület által újabb ruhaszállítmány érkezett Tiszabercelre. A korábbiaktól eltérően e szállítmányból az Egyesület, az Önkormányzat, az Iskola, az Idősek Klubja segítségével, bevonásával 60 rászoruló családot szeretett volna részesíteni, akiket külön levélben értesítettek a szervezők.

A rászoruló családok: Akik egyedül nevelik gyerekeiket. Tartósan beteg gyereket nevelnek. 3 vagy több gyereket nevelő családok.

A 60 családból 26 család nem vette át az adományt. Az át nem vett, és a több zsák kicsomagolt ruhák december 13-án kiadásra kerültek a „beváltabb” módszerrel. „Mindenkinek jöhetett, kedvére válógathattott és vihette!”

Újabb ruhaosztás

„Aki örül és átveszi az adományt”

A mi

Rovatvezető: Száraz Lászlóné ig. h.

NAPLÓNK

Az oldal mottója:

**„Vigyél a suliba tölcserít.
Hogy a tudást a fejedbe töltsék,
Mert ha mellé megy, az költség.”**

A menetrendszerű járáttal idén is pontosan megérkezett, és szétosztotta az ajándékait. Dél előtt a kisikhez kopogtatott be, délután a nagyok közös műsorral köszöntötték. Ezután kezdetét vette az osztálydiszko, ahol ki lehetett adni a fáradságot, feszültséget – egy kiadós tánc formájában. Köszönjük a „Mikulásnak”, hogy a nehéz anyagi helyzet ellenére is megörvendeztette a gyerekeket. Képünkön a nyolcadikosok. Ők a legnagyobbak, akik talán már nem hiszik, de várják.

Szülők iskolája

Szülőnek lenni életre szóló, szép kötelezettség. Gondoskodni gyermekeinkről örömteli, ugyanakkor felelősségteljes szülői magatartást feltételez. Tisztában van ezzel minden szülő, mégis vannak, akik a gondoskodást rosszul értelmezett formáját választják.

Mire, kire gondolkod? A „chipszes” nemzedékre. Azokra a szülőkre, akik reggeli helyett 100-200 forinttal megváltva a lelkiismeretüket – chipszel etetik a gyermeküket. Szerintem többet érne egy otthon elkészített vajás zsemle, vagy a kár zsíros kenyér. Persze ahhoz fel kell kelni, boltba kell menni. Sokkal egyszerűbb „letudni” a gyereket a pénzosztás körüli napokban számolatlanul adott zsebpénzzel. Pedig pár nagy chips árából egész hónapra be lehetne fizetni legalább a tízórait, így a szűk napokon sem maradna éhen a gyerek. Nagyon szomorú hallani az őszinte megnyilvánulásokat: „anya még aludt, amikor eljöttem” Hát akkor ki ébresztette puszival, öltöztette, fésülte, indította útnak

a decemberi félsötétségben a gyereket? „Én kenek magamnak kenyeret”- mondja a másik.

Kedves Szülő! A gondoskodás nemcsak enni-valót, meleg ruhát jelent. A gyerek lelkével, nyiladozó értelmével is törődnünk kell. Beszélgetni velük mindenről: állatokról, növényekről, évszakokról, ünnepekről, gyerekeink gondjairól, örömeikről egyszóval mindenről. Együtt tanulni, együtt játszani, nem a Tv-re bízni a gyermek nevelését. Eltiltani a nem neki való filmekről, megkövetelni mikorra érjen haza, óvni, védeni a rá leselkedő veszélyektől.

Nem azokért szólok, akik okosan szeretik a gyerekeiket, s jó szóval, türelemmel terelgetik őket a helyes irányba, hanem azokért, akik ki vannak éhezve az odafigyelésre, a meghallgatásra, a szeretetre.

Jó lenne, ha sok családban nem csak „megélhetési tényező” lenne a gyerek, akiknek nem biztos, hogy mobiltelefonra, sokkal inkább törődésre, okos szeretetre van szüksége. S nem csak ilyenkor, karácsony táján, hanem az év minden napján.

Weöres Sándor Újévi jókívánságok

Pulyka melle, malac körme,
Liba lába, csöre -,
Mit kívánjak mindnyájunknak
Az új esztendőre?

Tiszta ötös bizonyítványt,
Tiszta nyakat, mancsot,
Nyárra labdát, fürdőruhát,
Télre jó bakancsot.

Tavasza sok rigófütyöt,
Hóvirág harangját,
Őszre fehér új kenyeret,
Diót, szőlőt, almát.

A fiúknak pléh harisnyát,
Ördögőr nadrágot,
A lányoknak tüt és cémát,
Ha mégis kívánsott.

Hétköznapra erőt, munkát,
Ünnepre parádét,

Kéményfüstbe disznósonkát,
Zsebbe csokoládét.

Trombitázó, harsonázó,
Gurgulázó géjét,
Vedd az éneket a szádba,
Ne ceruza végét.

Teljék be a kívánságunk,
Mint vízzel a teknő,
Mint negyvennyolc kecske lába,
Százkilencvenkettőt.

Zelk Zoltán: Karácsonyi ének

Nem alszik még kis Jézuska,
Lágy szalmában fekszik ébren.
Három csillag áll fölötté,
Mosolyogva fõnn az égen.
Szól egy csillag két társának:
„Nem mennék le Jézuskához?
Melengessünk, hátha fázik!...
Keljünk útra jászolóhoz.”

Így beszélnek, jödögélnék
Égi útról, földi útra.
Kis Jézuska jászolóhoz
Visz három csillag útja.

És odalent, már az ajtón,
Fűszállal kis bárány tér be,
S így szól: „E füvecskét hoztam
Én Jézuska örömére.”

Dsida Jenő Szép Karácsony

Itt van a szép, víg karácsony,
Élünk dión, friss kalácson:
Mennyi finom csemege!
Kicsi szíved remeg-e?

Karácsonyfa minden ága
Csillog-villog: csupa drága,
Szép mennyei üzenet:
Kis Jézuska született.

Jó gyermekek mind örülnek,
Kályha mellett körben ülnek,
Aranymese áhítat
Minden szívet átítat.

Pásztorjátások be-bejönnek,
És kántálva ránköszönnek
A családra. Fura nép,
De énekük csudaszép.

Tiszta öröm tüze átég
A szemeken, a harangjáték
Szól, éjféli üzenet:
Kis Jézuska született.

Hírek iskolánk életéből

Nyílt tanítási napokon ismerkedhettek a szülők az iskolában folyó munkával, gyermekeink teljesítményével, viselkedésével.

* * *

A 4. osztályosok év végi központi (országos) kompetencia – mérésén az alábbi kifejezések fordultak elő:

mongoloid
emberöltő
generáció
infláció
minden egyedet összevéve
egy ország költségvetési közleménye
kölcsonös eredményeken alapuló megegyezés

GRATULÁLUNK!

50. házassági évfordulójuk alkalmából ezúton is gratulálunk

**Szilvási Jánosnak és
Purgel Erzsébetnek.**

Kívánjuk, hogy további számos örömmel legyen tele életük.

*Minden Kedves Tiszaberceli
Lakosnak a családom és a
magam nevében kívánok Ál-
dott Karácsonyi Ünnepeket és
Sikerekben Gazdag Boldog Új
Évet!*

Vajóczki András

**Könyvtári
lapozgató**

**Rovatvezető:
Futkos Béláné könyvtárvezető**

Értékes és érdekes könyvekkel gazdagodott újra a könyvtár állománya:
Molnár Ferenc: A zenélő angyal szépirodalom)
Magyarország nemzeti parkjai (mindenkinek)
Mi történik erdőn-mezőn? (tanulóknak)
Ösemlősök (a téma iránt érdeklődőknek)
Schmidt Egon: A kislány és a madarak (mesék kicsiknek)
Halszerzem (ötletek jellegzetes halfajok fogadására) stb. ....

Egy önéletrajzú spirituális könyvet olvastam legutóbb: Jacques Lusseyron: És lőn újra világosság. A francia író, aki 8 évesen tragikusan megvakul, élete első 20 évéről számol be. Tanul, keresi és megtalálja a fényt, mely belülről látta vele a világot. Barátaival megszervezi a francia ellenállási mozgalmat, beszámol róla, és túléli a Buchenwaldi poklot; vakon is megtalálja az életörömet és felrzza az embert.....

**Ovi
hírek**

Tarjányi Ferencné óvónőtől

Nálunk is járt a várva várt Télapó. Tanultunk verseket, énekeket, amit boldogan adtak elő gyerekeink. Ígértek minden jót, nem fognak verekedni, óvónéniknek szót fogadnak, ő de szép is lenne, ha be is teljesedne. Örültek a Mikulásnak, s főleg akkor mikor két ajándékot is hazavihettek. Ezért mondunk az önkormányzat képviselőtestület tagjainak, s Jármí Mihály vállalkozónak, hogy örömtelivé tették

gyermekeink mikulás várását. Készülünk a Karácsonyi ünnepünkre is. A kiscsoportosok együtt szerepelnek, verset, éneket, s újévi mondókat tanulnak. A középső csoportosok a Kis fenyő, s a Pásztorjáték című, a nagycsoportosok Jézus születése című dramatikus játékot adják elő.

Ezúton szeretnék egy versidézzel minden Kedves Olvasónak Kellemes karácsonyi Ünnepeket, s Eredményekben Gazdag Boldog Új Évet kívánni.

**„Karácsony szent ünnepén
Szívből azt kívánom
Legyen béke a szívekben
Az egész világon!”**

MEGHÍVÓ

800 éve született Sárospatakon II. András és Gertrúd lánya,
SZENT ERZSÉBET.
Születésének évfordulója alkalmából megemlékezést tartunk
2007. január 10-én szerdán,
15 órától
a B.GY.Á.M.K Könyvtárában.

Szeretettel várjuk a régi irodalmi kör tagjait, és minden érdeklődőt!

A Képviselőtestület házatájaról

Rovatvezető: Papp János jegyző

Testületi ülés a Teleház nagytermében. Az ülések felvételével a testület elkötelezett a hiteles tájékoztatás mellett, ez azonban olyan technikai kérdéseket vet fel, melynek során a Berczeli TV stábja és a testület együtt keresi az ideális helyszínt, ahol egy pályázat során elnyert az érthetőséget elősegítő mikrofonok megfelelő használata is lehetséges.

Lapunk legutóbbi számát követően egy ízben 2006. december 18-án egyben ebben az évben utoljára ülésezett a képviselőtestület. Meghallgatta a Jelentés a lejárt határidejű határozatok végrehajtásáról és a polgármester két ülés között végzett munkájáról szóló tájékoztatót, melyben többek között elhangzott, hogy a Képviselőtestület korábbi döntései végre lettek hajtva illetve azok végrehajtása folyamatban van. Az önkormányzat idei költségvetési rendeletének módosítására is sor került, e szerint az év elején tervezett 298.225.000.- Ft. Helyett a módosított kiadási és bevételi előirányzat 358.139.- Ft. A legnagyobb kiadási tétel ebben az évben is a módosítások területén a szociális segélyek és egyéb szociális juttatások voltak, ebben elmozdulást csak a nagyfokú munkanélküliség valamilyen módon történő csökkenése hozhat. Elfogadta a testület a 2007. évi pénzügyi

és gazdálkodási ellenőrzési tervét, e szerint az önkormányzat ilyen irányú szabályozottságát az ebből eredő kötelezettségeket, valamint a költségvetés alapjául szolgáló mutatószámokat fogja ellenőrizni a polgármesteri hivatal 2007-ben. Megállapításra került az ivóvízért, illetve csatornahasználatért fizetendő hatósági díjak összege. Az alapdíj változatlanul 200.- Ft. Marad. A lakosság az ivóvízért 159.- Ft. Helyett 162.- Ft-ot, a közületek 183 helyett 187.- Ft. +áfa összeget fizetnek majd m³-enként. A csatornadíj használatának mértéke nagyobb arányban növekedett. Ennek oka, hogy a jelenlegi szabályozás nem engedi meg, hogy az ivóvíz szolgáltatás használatából legyen kompenzálna a csatornahasználat ráfizetése. Ezt a szolgáltató és az önkormányzatok úgy kívánták kiküszöbölni, hogy ami fentebb kiderül az ivóvízdíj mértékének növelése szinte elhanyagolható,

ugyanakkor a csatornadíjért a lakosságnak 126 helyett 155, míg a közületeknek 157 helyett 193 Ft + áfa összeget kell fizetni köbméterenként. Tájékoztatót hallgatott meg a képviselőtestület a 2006 évben benyújtott pályázatokról. Összesen 21 pályázatot nyújtottunk be, melyből 11 nyertes volt. Összesen 48,3 millió forint pályázati pénz érkezett a településre, melyhez közel 5,5 millió forint saját erőt kellett tennünk. Ez az eredményesség szempontjából megközelíti a 30 %-ot, amely igen jónak mondható. A 2007-ben benyújtandó pályázati lehetőségekről is tájékoztatót Hajnal András polgármester. Itt elhangzott, hogy csak olyan fejlesztés várható, amely a megszorító intézkedések ellenére sem veszélyezteti meglévő települési infrastruktúránk működését. Módosította a testület a közvilágítással kapcsolatos villamos-energia szerződést. A világiaci árak módosulása miatt az önkormányzat 61 %-al kénytelen többet fizetni a szolgáltatóknak a villamos energia díjáért. A Képviselőtestület döntött arról, hogy indokolt a közhasznú dolgozók vezetőjének továbbfoglalkoztatása, mivel január 1-től a szociális törvény úgy módosul, hogy a rendszeres szociális segélyben részesülők kötelesek az önkormányzat által meghatározott munkát végezni azért, hogy rendszeres szociális segélyben részesüljenek. Hasonló döntés született a Teleház vezetőjének továbbfoglalkoztatásáról. Ezt az indokolja, hogy a működő Teleház szolgáltatásait nagyon sokan veszik igénybe. A Teleház működéséből származó bevételek közel fele költségét előteremtik a továbbfoglalkoztatáshoz. Végezetül döntött a testület a 2007. évi munkatervéről, mely szerint, havonta legalább 1-szer ülésezik a testület, bár tekintettel arra, hogy 2006-ban a tervezett 11 helyett 16-szor tartott az ülés, várhatóan nem lesz ez máshogy 2007-ben sem.

Kedves Olvasó!

Megköszönöm rovatomhoz való ez évi hűségét, és kívánok Önnek Kellemes karácsonyt és Boldog Új Évet.

Esélyek útja

Kedves Olvasó!

Szeretném bemutatni a Önnek és így a Tisztelt lakosságnak az Esélyek Útja Egyesületet, melynek neve talán még ismeretlen a községben. 2006. tavaszán alakult az egyesület, és céljai között szerepel a lakosság egészség megőrzésének segítése is. E céllal különböző vizsgálatok szervezése kezdődött, melyek ingyenesek voltak, és reményeink azok is lesznek a jövőben is. Az elmúlt időszakban ilyen volt a 2006. december 2 -án és 10 -én tartott csontsűrűség vizsgálat, melyen 178

fő vett részt. Hasznosságát és időszerűségét mutatja, hogy sajnos a résztvevők 45%-ánál találtak elváltozást és a szükséges szakorvoshoz irányították a betegeket. A közeljövőben tervezve van még hallásvizsgálat, bőrgyógyászati vizsgálat melyre fel lehet iratkozni és a vizsgálat időpontjáról, értesítést kapnak a jelentkezők.

Szeretném megköszönni a lakosságnak, hogy élnek a vizsgálat lehetőségével, és a szervezésben számomra segítséget nyújtók munkáját. Bízom abban, hogy tevékenységünkkel hozzájárulhatunk a község lakosságának egészség megőrzéséhez!

Andrikó Istvánné
az Esélyek Útja Egyesület elnöke

Mezőgazdasági hírek

Rovatvezető: Eperjesy Ferenc növényvédő szakmérnök

A mezőgazdaságról – másképpen

Év vége van. Eresszük el magunkat egy kicsit, görcsöltünk egész évben éppen eleget. Ez a cikk ennek szellemében íródott. Egymástól teljesen független néhány epizód következik, bár mindegyik kapcsolódik a mezőgazdasághoz.

A mezei lopások elkerülése miatt a Rózsa utca mellé, kukorica helyett cirkot vetettünk, melynek a levele ugyanaz, mint a kukoricáé, csak csövet nem hoz, amit sokan vártak. „A rák essen bele, milyen tengeri ez?” – szitkozódtak a közeli lakók.

Ha elvetettünk, ha learattunk, buliztunk, énekeltünk. Az egyik ilyen alkalommal, a „Vágyom egy nő után” című dalt akartuk énekelné, de hirtelen nem jutott eszünkbe. Egyikünk így kérdezett: - Hogy is van, az hogy „kívánom a fehércselédet”?

A határt járva, többen rágszáltunk minden éret, vagy féli érett termelvényt. Ebben a rekordot Keresztes Dénes állította fel, aki az egyik napi munka eligazításán egy teljes cső kukoricát nyomott be.

A hosszan tartó paradicsom betakarítás fáradalmai olyan szintre emelkedtek egyik évben, hogy Hadobás Gyula vagy Pájer János bácsi a léfeldolgozóban vette észre, hogy a leszedett paradicsommal megrakott pótkocsi nem megy utána, kint hagyta, vagy elhagyta.

Németh Gabi bosszus volt az apjára, hogy a szénakazalrakást még mindig erőlteti az öreg, pedig Ő már nagyon mehetett volna valahová. Ezért addig irányította mérgében a kazal tetején (még kifelé tessék menni, még mindig kifelé), míg Pali bátyánk le nem esett.

Kapocskó Laci bácsit azon kaptam, hogy a termény szárító üzem szeméjéből Ő még sikerrel rostálgatott magának némi búzát. Kérdeztem Tőle, hogy: „Mit tetszik csinálni?” A rá jellemző bölcs válasz nem maradt el: „Szedegetem a társadalom asztaláról lecsepegető morzsákat!”

Zsófi néni egy kisponyványi, TSZ földjéről szedett

lucernával küszködött. A nemrég idekerült főagronómus észrevette ezt, meg is állt, hogy felelősségre vonja. Zsófi néni azt mondja neki: „Jó, hogy jöttél fiam, segítsd már fel ezt a kis lucernát, de gyorsan mert jön az a Filemile, ad az nekünk!”

A legidősebb Görömbel Barna kissé piásan bement a TSZ irodába, utódomat, a TSZ elnököt kereste a korábbi pesti tartózkodása folytán megtanult flaszter szöveget alkalmazva: „Egy úri fiút keresek” Az elnök sértésnek vette, panaszkodott is az irodista asszonyoknak: „Asszonyok!- hát úgy nézek én ki, mint egy úri fiú?” „Áááá dehogy!- felelték!

Hejléka Paszabon a birkákkal lelegettette a TSZ kukoricáját. Az erről szóló jegyzőkönyvek, miután kitétek egy fióknyit, a vádlott kijelentette, hogy nem fizet egy fillért sem. „Miért?”-kérdezték. „Két hét alatt a kukorica kihajlott, utolérte a többit, azt sem lehetett látni, hogy hol történt a káresemény.

Az egyik bercséli lakos disznói kiszabadultak és némi kárt okoztak a határban. Álmos Laci bácsi, a TSZ jogásza úgy intézkedett: „A disznókat kilőni!” Laci bácsi egyébként hirtelen riadalmat okozott a tagság körében, amikor az egyik közgyűlésen, Paszabon, egy bérvitát lezárandó ügyben úgy nyilatkozott, hogy annyi pénzt fog majd kapni a nép, amennyi jut, azt is az év végén. Nem régen került ide azelőtt, nem ismerte még a körülményeket.

Én a földimogyoró termesztésének a bevezetésével akartam Bercselt, sőt a világot megváltani, mikor hazakerültem. Mikor Hegedűs Jóska bácsi vezetésével elkezdtek ezen viccelődni, erről lemondtam, azóta sincs talán a faluban egy tő sem.

Koppányi Miklósék a sertéstelepen azzal szórakoztak, hogy többek között a kissé nyitott ajtó tetejére egy műanyag pohárba vizet öntöttek, had essen valakire, aki gyanútlanul be akar menni. Addig folytatták mindezt, míg az akkori elnök Farkas Anti bácsi fejére nem zúdult be a víz.

Farkas Kálmán bácsi sok mindenre azt mondta: „Hit nélkül nem lehet!” Arra is így felelt, mikor a kancák fedezetetésénél a major férfi népe nagy irigykedve bámulta a csődör produkcióját és valaki bemondta, hogy bizony sokszor nekünk is hasonlóképpen kellene cselekedni.

Szabó Imre a Volga személykocsival hátulról egészen közel ment Sefcsik Jóskaéhoz, aki éppen pisilt az öntözőgép mellett. A gép zajától Jóska bátyának ezt nem vette észre. Arra viszont ugyancsak reagált, amikor Imre közvetlen a fenekénél megnyomta a kocsit kürtjét. A riadalmat látni kellett volna.

A Hegedűs Jóska bácsi raktárának az irodájában volt az összességében akkor még kevés TV készülék egyike. „Milyen műsor megy most?”- kérdezték. „Jelenleg a Derrick felügyelőt adják!”- mondja Jóska bácsi. „Nem lehetne benézni egy kicsit?” „De. Be lehet, be. Most éppen a felügyelő látható a pipával a nagy képernyőn. Egy erre beszervezett, már készenlében volt letoj gatyával, lehajolva, csupasz fenekét az ajtó felé irányozva.

Az uborkát kapáltuk. Az asszonyok tarisznyája a személykocsimban volt bezárva. Eljött az ebédidő, szóltak, hogy nyissam ki a kocsit. „Azonnal!”- mondom, csak végezzem már el a „nagydolgomat” a bozótnban. Visszajöttem és elkezdtem kotorászni a zsebembe. Elhagytam a kulcsot, próbáltam ijedt pofát vágni. „Hol?”- kérdezték bután. „Hát ahol kint lódtam az előbb! Jöjjenek, ott keressük!” Megindultak ugyan velem pár lépést, aztán kijelentették, hogy ha a mai ebédük el is marad, akkor sem mennek be abba a bűdösbe.

Kisebb férfi brigád lapátolt valamit a dűlőúton. Az egyik bement a kukoricába szintén „nagydolgot” végezni. Barátja észrevétlenül utána lopakodott és a barátja feneké alá tartotta a lapátot, ellopta az „anyagot” mielőtt az a földre pottyant volna. Sikerült. Nem vette észre. Az, pedig dolga végeztével szokás szerint hátranézett, hogy mit produkált. Eleinte azt gondolta, hogy álmodik, később meg szinte ördögbe kezdett.

A jövő évre kívánjuk ugyan egymásnak a sok szerencsét, ami legtöbbször nem jön be. A két utolsó epizódban foglaltakban viszont bízhatunk, mert ha más nem, ez meghozza azt. Biztos így lesz!

(BN.) Megtartotta Közgyűlését a Híd a jövőbe Egyesület. Humicskó József egyesületi elnök beszámolt a lassan mögénk kerülő év eseményeiről.

Ennek során elmondta, hogy sikeres pályáza-

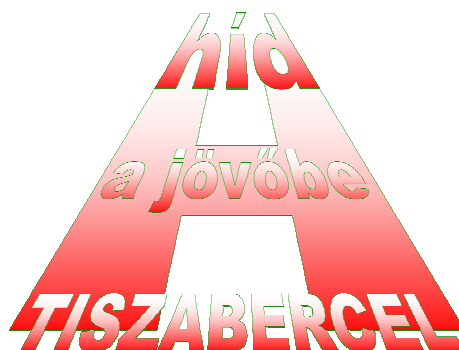
tok útján nyert pénzt az egyesület, melyből fedezni tudták kiadásait. Hangsúlyozta, hogy csak tiszabercséli rendezvényeket támogattak, és csak szervezeteket, rendezvényeket, személyeket nem támogat az egyesület. Támogatták többek között az Ul'ti bajnok'ságot, Lovasnapot, a Református gyerekek kirándulását, a Nyugdíjasok kirándulását. 2 tüzijátékot finanszíroztak és támogatták a főzéseket a 10

napos rendezvénysorozat alatt. Az óvodát kombinált játék vásárlásával, technikai fejlesztéseinket hangosításhoz berendezések vásárlásával támogatták. Ezen felül a civil

Közgyűlés

rendezvényekhez sátrak, asztalok, sörpadok vásárlásával járult hozzá az egyesület, míg karitatív tevékenysége során több alkalommal ruhaosztásra került sor. Ebben az évben a jótanulók jutalmazása karácsonyi ajándékkal van még hátra.

Jövőre hasonló célokat tűzött ki az egyesület. Pályázni fog, minden lehetőséget megragadva, és a pénzt a köz javára fogja fordítani.

VisszapillantótörténelgesszeiV